

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/30/EY,
annettu 8 päivänä toukokuuta 2003,
liikenteen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Eurooppa-neuvosto hyväksyi Göteborgissa 15 ja 16 päivänä kesäkuuta 2001 pitämässään kokouksessa yhteisön kestävä kehityksen strategian, joka koostuu useista eri toimenpiteistä, muun muassa biopolttoaineiden kehittämisestä.
- (2) Perustamissopimuksen 174 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö koskee muun muassa öljyä, maakaasua ja kiinteitä polttoaineita, jotka ovat paitsi keskeisen tärkeitä energialähteitä myös merkittävimmät hiilidioksidipäästöjen aiheuttajat.
- (3) Monenlaista biomassaa, joka on peräisin maa- ja metsätalouden tuotteista sekä metsätalouden, metsäteollisuuden ja maatalouselintarviketeollisuuden jätetuotteista ja jätteistä, voitaisiin kuitenkin käyttää biopolttoaineiden tuottamiseen.
- (4) Liikenteen osuus energian loppukäytöstä yhteisössä on yli 30 prosenttia, ja se kasvaa jatkuvasti; tämä kasvusuuntaus voimistuu edelleen, ja hiilidioksidipäästöjen määrä lisääntyy siten, että se on ehdokasmaissa prosenttisyksikköinä ilmaistuna suurempi niiden liittyttyä Euroopan unioniin.
- (5) Liikennettä koskevassa komission valkoisessa kirjassa ”Eurooppalainen liikennepolitiikka vuoteen 2010: valintojen aika” odotetaan liikenteen aiheuttamien hiilidioksidipäästöjen kasvavan vuosien 1990 ja 2010 välillä 50 prosenttia eli noin 1 113 miljoonaa tonniin pääasiassa tieliikenteen takia, joka aiheuttaa 84 prosenttia koko liikenteen hiilidioksidipäästöistä. Tämän vuoksi valkoisessa kirjassa vaaditaan ekologisesta näkökulmasta

lähtien, että liikenteen riippuvuutta öljystä (nyt 98 prosenttia) on vähennettävä käyttämällä vaihtoehtoisia polttoaineita kuten biopolttoaineita.

- (6) Biopolttoaineiden käytön lisääminen liikenteessä on osa toimenpidekokonaisuutta, joka on tarpeen Kioton pöytäkirjan noudattamiseksi, sekä kaikkia poliittisia toimenpidekokonaisuuksia, joita tarvitaan pitemmälle menevien sitoumusten täyttämiseksi tältä osin.
- (7) Biopolttoaineiden käytön lisääminen liikenteessä, sulke-matta kuitenkaan pois muita mahdollisia vaihtoehtoisia polttoaineita, joita ovat autoille tarkoitettu nestekaasu (LPG) ja paineistettu maakaasu (CNG), on eräs keino, jolla yhteisö voi vähentää riippuvuuttaan tuontien-ergia ja vaikuttaa liikenteen polttoainemarkkinoihin ja siten energian huoltovarmuuteen keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Tämän ei kuitenkaan olisi millään tavoin rajoitettava polttoaineen laatua, ajoneuvojen päästöjä ja ilman laatua koskevan yhteisön lainsäädännön noudatta-misen merkitystä.
- (8) Tekniikan kehityksen seurauksena useimmissa Euroopan unionin alueella tällä hetkellä liikenteessä olevissa ajoneuvoissa voidaan käyttää matalapitoista biopolttoai-neseosta ongelmitta. Viimeisin tekninen kehitys on mahdollistanut biopolttoaineen osuuden lisäämisen seok-sissa. Jotkut maat käyttävät jo biopolttoaineseoksia, joissa biopolttoainepitoisuus on 10 prosenttia tai sitä korkeampi.
- (9) Sidonnaisajoneuvot antavat mahdollisuuden käyttää seoksia, joissa on korkeampi biopolttoainepitoisuus. Jois-sakin kaupungeissa sidonnaisajoneuvot toimivat jo puhtailla biopolttoaineilla, jotka ovat joissain tapauksissa omalta osaltaan parantaneet ilmanlaatua kaupunki-alueilla. Jäsenvaltiot voisivat siksi edelleen edistää biopolttoaineiden käyttöä julkisessa liikenteessä.
- (10) Biopolttoaineiden käytön edistäminen liikenteessä on askel kohti biomassan laajempaa käyttöä, mikä mahdol-listaa biopolttoaineiden laajemman kehittämisen tulevai-suudessa sulkematta kuitenkaan pois muita vaihtoehtoja kuten vetyä.
- (11) Biopolttoaineiden käytön lisäämistä koskevan jäsenval-tioiden tutkimuspolitiikan olisi koskettava merkittävässä määrin myös vetyä ja sen olisi edistettävä kyseistä vaih-toehtoa asiaankuuluvat yhteisön puiteohjelmat huomioon ottaen.

⁽¹⁾ EYVL C 103 E, 30.4.2002, s. 205 ja EYVL C 331 E, 31.12.2002, s. 291.

⁽²⁾ EYVL C 149, 21.6.2002, s. 7.

⁽³⁾ EYVL C 278, 14.11.2002, s. 29.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 4. heinäkuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18. marraskuuta 2002 (EUVL C 32 E, 11.2.2003, s. 1) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 12. maaliskuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

- (12) Puhdasta kasviöljyä, joka on tuotettu öljykasveista puristamalla, uuttamalla tai vastaavalla menetelmällä ja joka voi olla jalostamatonta tai jalostettua mutta ei kemiallisesti muunneltua, voidaan myös käyttää biopolttoaineena niissä erityistapauksissa, joissa sen käyttö soveltuu moottorin tyyppiin ja joissa se täyttää päästöjä koskevat vaatimukset.
- (13) Uudentyyppisten polttoaineiden olisi oltava tunnettujen teknisten standardien mukaisia, jotta kuluttajat ja ajoneuvojen valmistajat hyväksyisivät ne entistä suuremmassa määrin ja jotta ne leviäisivät markkinoille. Tekniset standardit ovat myös päästöjä koskevien vaatimusten ja päästöjen valvonnan perustana. Sen varmistamisessa, että uudentyyppiset polttoaineet täyttävät nykyiset tekniset standardit, jotka on suurelta osin kehitetty tavanomaisia fossiilisia polttoaineita varten, voidaan kohdata vaikeuksia. Komission ja standardointielinten olisi valvottava kehitystä sekä aktiivisesti mukautettava ja kehitettävä standardeja, etenkin haihtumista koskevia näkökohtia, niin että voidaan ottaa käyttöön uudenlaisia polttoaineita ja samalla pitää voimassa ympäristönsuojelun tasoa koskevat vaatimukset.
- (14) Bioetanolin ja biodieselin olisi niitä ajoneuvoissa puhtaina tai sekoituksina käytettäessä täytettävä laatuvaatimukset, joilla varmistetaan moottorin optimaalinen suorituskyky. Todettakoon, että sellaisen dieselmootto-reissa käytettäväksi tarkoitetun biodieselin osalta, joka valmistetaan esteröimällä, voitaisiin soveltaa Euroopan standardointikomitean (CEN) standardia prEN 14214 rasvahappojen metyyliestereistä (FAME). Euroopan standardointikomitean olisi samalla tavoin vahvistettava asianmukaiset standardit muille Euroopan unionissa käytettäville liikenteen biopolttoainetuotteille.
- (15) Biopolttoaineiden käytön edistäminen siten, että noudatetaan yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevia säännöissä vahvistettuja kestäviä maa- ja metsätalouden toimintatapoja, voi luoda uusia maaseudun kestävä kehittämissä mahdollisuuksia entistä markkinalähtöisemmässä yhteisessä maatalouspolitiikassa, joka suuntautuu entistä enemmän Euroopan markkinoihin ja jossa pyritään ottamaan huomioon maaseudulla elämisen laadukkuus ja monimuotoinen maatalous, ja se voi avata uusia markkinoita innovatiivisille maataloustuotteille nykyisten ja tulevien jäsenvaltioiden osalta.
- (16) Neuvosto hyväksyi 8 päivänä kesäkuuta 1998⁽¹⁾ antamassaan päätöslauselmassa uusiutuvia energialähteitä koskevan komission strategian ja toimintasuunnitelman ja pyysi erityisiä toimenpiteitä biopolttoaineiden alalla.
- (17) Komission vihreässä kirjassa "Energiahuoltostrategia Euroopalle" asetetaan tavoitteeksi, että 20 prosenttia tavanomaisista polttoaineista korvataan vaihtoehtoisilla polttoaineilla tieliikenteen alalla vuoteen 2020 mennessä.
- (18) Vaihtoehtoiset polttoaineet voivat saada jalansijaa markkinoilla ainoastaan, jos niitä on laajalti saatavilla ja jos ne ovat kilpailukykyisiä.
- (19) Euroopan parlamentti vaati 18 päivänä kesäkuuta 1998 antamassaan päätöslauselmassa⁽²⁾, että biopolttoaineiden markkinaosuus kasvatetaan viidessä vuodessa kahteen prosenttiin toteuttamalla toimenpidekokonaisuus, johon sisältyy verovapautus, jalostusteollisuudelle myönnettävä rahoitustuki sekä öljy-yhtiöiden velvoittaminen käyttämään tuotteissaan tietty vähimmäismäärä biopolttoaineita.
- (20) Tapa, jolla kansallisilla ja yhteisön markkinoilla voidaan parhaiten kasvattaa biopolttoaineiden osuutta, riippuu voimavarojen ja raaka-aineiden saatavuudesta, biopolttoaineiden käytön edistämiseksi toteutettavasta kansallisesta ja yhteisön politiikasta, verojärjestelyistä sekä kaikkien sidosryhmien/osapuolten asianmukaisesta osallistumisesta.
- (21) Biopolttoaineiden käytön edistämiseen tähtäävä kansallinen politiikka ei saisi estää sellaisten polttoaineiden vapaata liikkumista, jotka ovat yhteisön lainsäädännössä säädettyjen yhdenmukaisten ympäristövaatimusten mukaisia.
- (22) Biopolttoaineiden tuotannon ja käytön edistäminen voi osaltaan vähentää riippuvuutta energiantuonnista ja kasvihuonekaasupäästöjä. Puhtaita tai sekoituksina olevia biopolttoaineita voidaan periaatteessa lisäksi käyttää nykyisissä moottoriajoneuvoissa ja nykyistä moottoriajoneuvojen polttoainejakelujärjestelmää hyödyntäen. Biopolttoaineen sekoittaminen fossiilisiin polttoaineisiin voi edistää mahdollisuuksia alentaa kustannuksia yhteisön jakelujärjestelmässä.
- (23) Suunnitellun toiminnan tavoitetta, joka on sellaisten yleisten periaatteiden käyttöönotto, jotka edellyttävät biopolttoaineiden prosentuaalisen vähimmäisosuuden kaupan pitämistä ja jakelua, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, ja se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (24) Olisi edistettävä tutkimusta ja teknologista kehittämistä, joka koskee biopolttoaineita kestävä kehityksen alalla.
- (25) Biopolttoaineiden käytön lisäämisen yhteydessä olisi laadittava yksityiskohtainen selvitys sen ympäristö-, talous- ja sosiaalisista vaikutuksista, jotta voidaan päättää, onko aiheellista lisätä biopolttoaineiden osuutta suhteessa tavanomaisiin polttoaineisiin.

⁽¹⁾ EYVL C 198, 24.6.1998, s. 1.⁽²⁾ EYVL C 210, 6.7.1998, s. 215.

- (26) Olisi säädettävä, että luettelo biopolttoaineista, polttoaineiden uusiutuvista energialähteistä peräisin olevaa prosentuaalista osuutta sekä aikataulua, joka koskee biopolttoaineiden käyttöönottoa liikennepolttoaineiden markkinoilla, on mahdollista mukauttaa nopeasti tekniikan kehitykseen sekä käyttöönoton ensimmäisen vaiheen ympäristövaikutuksista tehtävän arvioinnin tuloksiin.
- (27) Olisi otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla voidaan nopeasti kehittää laatuvaatimuksia moottoriajoneuvoissa sekä puhtaina että tavanomaisiin polttoaineisiin sekoitetuina käytettäviä biopolttoaineita varten. Vaikka jätteiden biohajoava osa voi olla käyttökelpoinen biopolttoaineiden tuotantolähde, laatuvaatimuksissa on otettava huomioon jätteen mahdollinen saastuminen, jotta vältetään tiettyjen komponenttien aiheuttama ajoneuvon vahingoittuminen tai päästöjen laadun huonontuminen.
- (28) Biopolttoaineiden käytön rohkaisemisen olisi sovittava yhteen huoltovarmuuden ja ympäristötavoitteiden sekä kunkin jäsenvaltion vastaavien toimintatavoitteiden ja toimenpiteiden kanssa. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot voivat tutkia kustannustehokkaita tapoja tehdä biopolttoaineiden käyttömahdollisuuksia tunnetuiksi.
- (29) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tällä direktiivillä on tarkoitus edistää biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käyttöä dieselöljyn tai bensiinin korvaamiseksi kunkin jäsenvaltion liikenteessä, millä pyritään omalta osaltaan edistämään tavoitteiden saavuttamista, joita ovat muun muassa ilmastonmuutosta koskevien sitoumusten noudattaminen, ympäristöystävällinen huoltovarmuus ja uusiutuvien energialähteiden käytön edistäminen.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'biopolttoaineilla' nestemäisiä tai kaasumaisia liikenteessä käytettäviä polttoaineita, jotka tuotetaan biomassasta;
- b) 'biomassalla' maataloudesta (kasvi- ja eläinainekset mukaan lukien), metsätaloudesta ja niihin liittyvästä teollisuudesta peräisin olevien tuotteiden, jätteiden ja jätetuotteiden biohajoavaa osaa sekä teollisuus- ja yhdyskuntajätteiden biohajoavaa osaa;

c) 'muilla uusiutuvilla polttoaineilla' muita uusiutuvia polttoaineita kuin biopolttoaineita, jotka ovat peräisin direktiivissä 2001/77/EY⁽²⁾ määritellyistä uusiutuvista energialähteistä ja joita käytetään liikenteessä;

d) 'energiasisällöllä' polttoaineen alemmaa lämpöarvoa.

2. Biopolttoaineina pidetään ainakin seuraavia tuotteita:

- a) 'bioetanoli': etanoli, joka tuotetaan biomassasta ja/tai jätteiden biohajoavasta osasta käytettäväksi biopolttoaineena;
- b) 'biodiesel': laadultaan dieselöljyä vastaava metyyliesteri, joka tuotetaan kasvi- tai eläinöljystä käytettäväksi biopolttoaineena;
- c) 'biokaasu': laadultaan maakaasua vastaavaksi puhdistettavissa oleva polttokaasu, joka tuotetaan biomassasta ja/tai jätteiden biohajoavasta osasta käytettäväksi biopolttoaineena, tai puukaasu;
- d) 'biometanoli': metanoli, joka tuotetaan biomassasta käytettäväksi biopolttoaineena;
- e) 'biodimetyylieetteri': dimetyylieetteri, joka tuotetaan biomassasta käytettäväksi biopolttoaineena;
- f) 'bioETBE' (etyyli-tert-butyylietteri): bioetanolin pohjalta tuotettu ETBE. Biopolttoaineeksi laskettava bioETBE:n tilavuusprosenttiosuus on 47;
- g) 'bioMTBE (metyyli-tert-butyylietteri)': biometanolin pohjalta tuotettu polttoaine. Biopolttoaineeksi laskettava bioMTBE:n tilavuusprosenttiosuus on 36;
- h) 'synteettiset biopolttoaineet': biomassasta tuotetut synteettiset hiilivedyt tai synteettiset hiilivetyseokset;
- i) 'biovety': vety, joka tuotetaan biomassasta ja/tai jätteiden biohajoavasta osasta käytettäväksi polttoaineena;
- j) 'puhdas kasviöljy': öljy, joka on tuotettu öljykasveista puristamalla, uuttamalla tai vastaavalla menetelmällä ja joka voi olla jalostamatonta tai jalostettua mutta ei kemiallisesti muunneltua, kun se soveltuu käytetyn moottorin tyyppiin ja täyttää päästöjä koskevat vaatimukset.

3 artikla

1. a) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden markkinoille saatetaan biopolttoaineita ja muita uusiutuvia polttoaineita vähimmäisosuus, ja sitä varten niiden on asetettava ohjeellisia kansallisia tavoitteita.
- b) i) Näiden tavoitteiden viitearvo on 2 prosenttia lasketuna energiasisällön perusteella kaikesta 31 päivään joulukuuta 2005 mennessä niiden markkinoille saatetusta liikennekäyttöön tarkoitetusta bensiinistä ja dieselöljystä.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/77/EY, annettu 27 päivänä syyskuuta 2001, sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla (EYVL L 283, 27.10.2001, s. 33).

ii) Näiden tavoitteiden viitearvo on 5,75 prosenttia laskettuna energiasisällön perusteella kaikesta 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä niiden markkinoille saatetusta liikennekäyttöön tarkoitettusta bensiinistä ja dieselöljystä.

2. Biopolttoaineita voidaan asettaa saataville seuraavissa muodoissa:

- puhtaina biopolttoaineina tai korkeina pitoisuuksina kivennäisöljyjohdannaisissa liikennesovelluksia koskevien erityisten laatustandardien mukaisesti;
- kivennäisöljyjohdannaisiin sekoitettuna biopolttoaineina siten, että täytetään asianmukaiset eurooppalaiset standardit, joissa määritetään liikennepolttoaineita koskevat tekniset vaatimukset (EN 228 ja EN 590);
- biopolttoaineista saatavina nesteinä, kuten ETBE:nä (etyyli-tert-butyylieteri), joiden sisältämän biopolttoaineen prosenttiosuus on 2 artiklan 2 kohdan mukainen.

3. Jäsenvaltioiden on seurattava, minkälaisia vaikutuksia aiheutuu sellaisen dieselöljyn, johon on sekoitettu yli 5 prosenttia biopolttoainetta, käytöstä ajoneuvoissa, joita ei ole mukautettu tällaista käyttöä varten, sekä toteutettava tarvittaessa toimenpiteet, joilla varmistetaan päästönormeja koskevan yhteisön lainsäädännön noudattaminen.

4. Jäsenvaltioiden olisi toimenpiteitä toteuttaessaan otettava huomioon erilaisten biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden ilmastoon ja ympäristöön kohdistuva kokonaisvaikutus, ja ne voivat tukea ensisijaisesti niitä polttoaineita, joilla tämä kokonaisvaikutus on erittäin hyvä ja kustannustehokas, ottaen samalla huomioon myös kilpailukyvyyn ja huoltovarmuuden.

5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden saatavuudesta tiedotetaan yleisölle. Myyntipisteissä on biopolttoaineiden prosenttiosuuk-sien osalta oltava erityismerkintä, jos kivennäisöljyjohdannaisiin sekoitetun biopolttoaineen, joka on rasvahapon metyyliesteriä (FAME) tai bioetanolia, osuus ylittää viisi prosenttia.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava ennen kunkin vuoden heinäkuun 1 päivää komissiolle kertomus

- toteutetuista toimenpiteistä, joilla edistetään biopolttoaineiden tai muiden uusiutuvien polttoaineiden käyttöä dieselöljyn tai bensiinin korvaamiseksi liikenteessä,
- kansallisista voimavaroista, jotka on osoitettu biomassan tuotantoon energian tuottamiseksi muuta kuin liikennettä varten,
- liikennepolttoaineiden kokonaismyynnistä ja markkinoille saatettujen puhtaiden tai sekoitettujen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden osuudesta edellisen vuoden aikana. Tarvittaessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava raakaöljyn tai öljytuotteiden tarjontaan liittyvistä poikkeuk-

sellisista olosuhteista, jotka ovat vaikuttaneet biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden markkinointiin.

Jäsenvaltioiden on ensimmäisessä tämän direktiivin voimaantulon jälkeen antamassaan kertomuksessa ilmoitettava ensimmäistä vaihetta koskevat ohjeelliset kansalliset tavoitteensa. Vuotta 2006 koskevassa kertomuksessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava toista vaihetta koskevat ohjeelliset kansalliset tavoitteensa.

Näissä kertomuksissa kansallisten tavoitteiden poikkeaminen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainituista viitearvoista on perusteltava, ja se voi perustua seuraaviin tekijöihin:

- objektiiviset tekijät, kuten rajalliset kansalliset voimavarat tuottaa biopolttoaineita biomassasta;
- niiden kansallisten voimavarojen määrä, jotka on osoitettu biomassan tuotantoon energian tuottamiseksi muuta kuin liikennettä varten, sekä liikenteessä käytettävien polttoaineiden kansallisten markkinoiden tekniset ja ilmastolliset erityispiirteet;
- kansalliset politiikat, joilla osoitetaan vertailukelpoiset voimavarat muiden, uusiutuviin energialähteisiin perustuvien liikennepolttoaineiden tuotantoon ja joilla pyritään samoihin päämääriin kuin tällä direktiivillä.

2. Komissio toimittaa 31 päivään joulukuuta 2006 mennessä ja sen jälkeen joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle arviointikertomuksen biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistymisestä jäsenvaltioissa.

Kertomuksessa käsitellään ainakin seuraavia seikkoja:

- jäsenvaltioissa biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämiseksi toteutettujen toimenpiteiden kustannustehokkuus;
- biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden osuuden edelleen kasvattamiseen liittyvät taloudelliset näkökohdat ja ympäristövaikutukset;
- biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden elinkaarinäkymät sen osoittamiseksi, mitä toimenpiteitä mahdollisesti voidaan toteuttaa niiden polttoaineiden käytön edistämiseksi vastaisuudessa, jotka ovat ilmastolle ja ympäristölle ystävällisiä ja tulevaisuudessa mahdollisesti kilpailukyisiä ja kustannustehokkaita;
- biopolttoaineiden tuotantoon käytettyjen kasvien viljelyn vaikutus kestävän kehityksen kannalta, erityisesti maankäyttö, viljelyintensiteetin taso, vuoroviljely ja torjunta-aineiden käyttö huomioon ottaen;
- biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien polttoaineiden käytön arviointi sen osin, minkälaisia eri vaikutuksia niillä on ilmastonmuutoksen kannalta ja miten ne vaikuttavat hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen;
- liikenteen energiatehokkuutta lisäävien muiden toimenpiteiden pitkän aikavälin vaihtoehtojen tarkastelu.

Komissio tekee tämän kertomuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia 3 artiklan 1 kohdassa säädetyn tavoitejärjestelmän muuttamiseksi. Jos kertomuksessa päädytään siihen, että ohjeellisia tavoitteita ei todennäköisesti saavuteta syistä, jotka eivät ole perusteltuja ja/tai jotka eivät liity uuteen tieteelliseen tietämykseen, on ehdotuksissa asianmukaisella tavalla käsiteltävä kansallisia tavoitteita, mukaan lukien mahdolliset pakottavat tavoitteet.

5 artikla

Tämän direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa oleva luettelo voidaan mukauttaa tekniikan kehitykseen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Luetteloa mukautettaessa on otettava huomioon biopolttoaineiden vaikutus ympäristöön.

6 artikla

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivään joulukuuta 2004. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset.

8 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

9 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 8 päivänä toukokuuta 2003.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. CHRISOCHOÏDIS